

Bruksela, 10 grudnia 2024 r.
(OR. en)

16776/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0318(COD)

AGRI 878
AGRIORG 181
CODEC 2312

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	10 grudnia 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 576 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie współpracy między organami egzekwowania prawa odpowiedzialnymi za egzekwowanie dyrektywy (UE) 2019/633 w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 576 final.

Załącznik: COM(2024) 576 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.12.2024 r.
COM(2024) 576 final

2024/0318 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie współpracy między organami egzekwowania prawa odpowiedzialnymi za
egzekwowanie dyrektywy (UE) 2019/633 w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych
w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych
i spożywczych**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W dyrektywie (UE) 2019/633¹ („dyrektywa”) zobowiązano państwa członkowskie do wyznaczenia organów egzekwowania prawa w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania zakazów ustanowionych w art. 3 dyrektywy. Organy egzekwowania prawa mogą działać z własnej inicjatywy lub na podstawie skarg stron, które są dotknięte nieuczciwymi praktykami handlowymi w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych.

W dyrektywie wprowadzono również przepisy dotyczące uprawnień organów egzekwowania prawa, zapewniające tym organom możliwość prowadzenia postępowań wyjaśniających, gromadzenia informacji i nakazywania zaprzestania stosowania nieuczciwych praktyk handlowych (art. 6 dyrektywy).

Ponadto w dyrektywie zobowiązano organy egzekwowania prawa do skutecznego współpracowania ze sobą oraz z Komisją i udzielania sobie wzajemnej pomocy w postępowaniach wyjaśniających mających wymiar transgraniczny (art. 8 dyrektywy).

Z doświadczenia organów egzekwowania prawa wynika, że gromadzenie informacji, wykrywanie naruszeń oraz nakładanie i egzekwowanie grzywien i innych równie skutecznych sankcji może być trudne, jeżeli nabywca ma siedzibę w innym państwie członkowskim. Należy zatem wzmocnić współpracę organów egzekwowania prawa w takich przypadkach.

Wyeliminowanie luki w egzekwowaniu przepisów ma na celu wzmocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw. Aby sprostać temu wyzwaniu, dnia 15 marca 2024 r. Komisja przedstawiła dokument otwierający debatę, w którym ogłosiła zestaw środków mających na celu poprawę pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności. Do zestawu środków zapowiedzianych przez Komisję włączono oddzielny akt prawny wprowadzający nowe przepisy dotyczące transgranicznego egzekwowania dyrektywy.

W wytycznych politycznych na następną kadencję Komisji Europejskiej na lata 2024–2029 zobowiązano się do wzmocnienia pozycji rolników i ich dalszej ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi. Ponadto w sprawozdaniu końcowym² z dialogu strategicznego na temat przyszłości rolnictwa UE, ogłoszonego przez przewodniczącą Komisji Europejskiej w orędziu o stanie Unii w dniu 13 września 2023 r. i zainicjowanego w styczniu 2024 r., w którym uczestniczyło 29 głównych zainteresowanych stron z europejskiego sektora rolno-spożywczego, społeczeństwa obywatelskiego, społeczności wiejskich i środowisk akademickich, wezwano do podjęcia proaktywnych kroków zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym, między innymi w celu skuteczniejszego przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym.

Sprawozdanie z dialogu strategicznego na temat przyszłości rolnictwa UE zawierało zalecenia dotyczące skutecznych, wyważonych i proporcjonalnych ram przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym, m.in. skutecznego egzekwowania przepisów dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych, współpracy między organami egzekwowania prawa w sprawach transgranicznych, w tym wspólnej platformy internetowej służącej do wymiany

1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 59, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj>).

2 [Dialog strategiczny na temat przyszłości rolnictwa w UE.](#)

informacji na temat prowadzonych postępowań wyjaśniających i spraw, a także potrzeby dysponowania przez organy egzekwowania prawa odpowiednimi i proporcjonalnymi zasobami w celu egzekwowania przepisów.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek uzupełnia dyrektywę w celu zapewnienia, aby organy egzekwowania prawa dysponowały narzędziami niezbędnymi do gromadzenia informacji, wykrywania naruszeń oraz nakładania i egzekwowania grzywien i innych równie skutecznych sankcji wobec nabywców mających siedzibę w innym państwie członkowskim.

Wniosek nie koliduje z trwającą oceną dyrektywy, którą Komisja przeprowadza zgodnie ze swoimi zobowiązaniami prawnymi wynikającymi z samej dyrektywy, ani nie przesądza o wyniku tej oceny.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Jak wyjaśniono w uzasadnieniu wniosku aktu, który stał się dyrektywą, prawo konkurencji ma inny zakres niż przepisy dotyczące nieuczciwych praktyk handlowych, ponieważ nieuczciwe praktyki handlowe są praktykami jednostronnymi, które w większości przypadków nie wiążą się z istnieniem pozycji dominującej na danym rynku lub z nadużyciem tej pozycji.

W związku z tym zawarte w niniejszym wniosku przepisy ustanawiające środki wyłącznie dla organów egzekwowania prawa wyznaczonych na mocy dyrektywy są zgodne i komplementarne z unijnymi regułami konkurencji.

Chociaż UE przyjęła również przepisy dotyczące współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów³, zakres tych przepisów różni się od zakresu przepisów zawartych w niniejszym wniosku, ponieważ przepisy dotyczące ochrony konsumentów mają zastosowanie do sytuacji między przedsiębiorstwami a konsumentami (B2C) i jako takie nie obejmują sytuacji między przedsiębiorstwami (B2B), aczkolwiek państwa członkowskie mogą zdecydować się na rozszerzenie ich zakresu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 43 ust. 2 TFUE, ponieważ uzupełnia on dyrektywę, która z kolei opiera się na art. 43 ust. 2 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek dotyczy nieuczciwych praktyk handlowych o wymiarze transgranicznym. Państwa członkowskie nie mogą w wystarczającym stopniu uwzględnić transgranicznego wymiaru egzekwowania przepisów dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych,

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj>).

zwłaszcza w przypadku nieuczciwych praktyk handlowych, które dotyczą więcej niż dwóch państw członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Wniosek ma na celu poprawę i zacieśnienie współpracy między organami egzekwowania prawa, przy jednoczesnym utrzymaniu minimalnej ingerencji w porządku prawne państw członkowskich. Proponowane przepisy dotyczące gromadzenia informacji oraz proponowane przepisy dotyczące egzekwowania prawa nie zmieniają krajowych przepisów regulujących gromadzenie informacji i przyjmowanie środków egzekwowania prawa. Proponowane przepisy mają raczej na celu zapewnienie podstawy prawnej umożliwiającej wymianę informacji i wniosków o wprowadzenie środków egzekwowania prawa, w odniesieniu do których organ, do którego kierowany jest wniosek, będzie przestrzegać swoich przepisów krajowych.

Wniosek nie ma również wpływu na system administracyjny ani na przepisy proceduralne państw członkowskich, które zachowują swobodę w opracowywaniu swoich systemów egzekwowania przepisów dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych.

- **Wybór instrumentu**

Wybrano rozporządzenie (jak w przypadku innych unijnych instrumentów współpracy, zwłaszcza dotyczących współpracy celnej⁴, współpracy w dziedzinie VAT⁵, kontroli pasz i żywności⁶ oraz ochrony konsumentów⁷), ponieważ proponowane przepisy w głównej mierze przewidują bezpośrednio stosowane ustalenia dotyczące współpracy między organami publicznymi.

Bez odpowiednich unijnych ram prawnych, które mają bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, każde państwo członkowskie może przyjąć inne podejście przy ustanawianiu przepisów odnoszących się do wniosków o udzielenie informacji lub wniosków o wprowadzenie środków egzekwowania prawa i może uzależnić działania organu egzekwowania prawa od kilku czynników. Może to prowadzić do niepewności prawa

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/444 z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia programu „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie cel oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1294/2013, Dz.U. L 87 z 15.3.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/444/oj>

5 Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/2024-01-01>

6 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), Dz.U. L 095 z 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/2022-01-28>

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004, Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/2022-01-01>

i ostatecznie utrudniać przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom handlowym w sprawach transgranicznych, które jest przewidziane w dyrektywie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Niniejszy wniosek dotyczy nowego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady i nie wymaga ani oceny *ex post*, ani oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilny charakter sprawy nie przeprowadzono formalnego zaproszenia do zgłaszania uwag. Zorganizowano jednak liczne warsztaty, wydarzenia i spotkania z zainteresowanymi stronami, podczas których zainteresowane strony przedstawiły uwagi, doświadczenia i sugestie dotyczące sposobów skuteczniejszego egzekwowania nieuczciwych praktyk handlowych.

Organy egzekwowania prawa odpowiedzialne za egzekwowanie dyrektywy spotykają się co najmniej raz w roku, aby omówić najlepsze praktyki, nowe przypadki i rozwój sytuacji w dziedzinie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz wymienić informacje. Komisja moderuje wszystkie te spotkania i w związku z tym zgromadziła opinie organów egzekwowania prawa na temat transgranicznego egzekwowania prawa.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Chociaż z powodu pilnej potrzeby podjęcia działań nie przeprowadzono zaproszenia do zgłaszania uwag ani konsultacji publicznych, Komisja kilkakrotnie przedstawiła proponowane środki zainteresowanym stronom i organom egzekwowania prawa, a także na spotkaniach dwustronnych z udziałem wszystkich odpowiednich stowarzyszeń w łańcuchu dostaw produktów rolno-spożywczych z siedzibą w UE, w tym konsumentów.

Organy egzekwowania prawa uznały wyzwania związane z transgranicznym przeciwdziałaniem nieuczciwym praktykom handlowym i opracowały wspólne wytyczne, szablony i procedury w celu zapewnienia skuteczniejszej koordynacji między nimi.

- **Ocena skutków**

W odniesieniu do niniejszego wniosku nie przeprowadzono oceny skutków, ponieważ Komisja miała ograniczony wybór wariantów strategicznych. Wniosek należy postrzegać jako narzędzie egzekwowania prawa ustanawiające już istniejące obowiązki wynikające z dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych (w odniesieniu do której nie istnieją przepisy proceduralne dotyczące sposobu osiągnięcia tego celu) oraz zacieśniające współpracę między organami egzekwowania prawa.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek jest jednym ze środków zapowiedzianych jako część pakietu uproszczeń w dokumencie Komisji otwierającym debatę z dnia 15 marca 2024 r.

Ustanowienie unijnych ram prawnych mających zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich zagwarantuje, że nie będzie różnych podejść, które mogłyby podważyć pewność prawa, powodować przedłużenie procedur i prowadzić do nieporozumień we współpracy między organami egzekwowania prawa.

Ponadto w opinii platformy ds. dostosowania się do wymogów przyszłości zauważono, że chociaż większa harmonizacja może prowadzić do mniejszej elastyczności w dostosowywaniu przepisów na szczeblu krajowym, liczne wyzwania, które pojawiają się w związku z przeciwdziałaniem nieuczciwym praktykom handlowym o wymiarze transgranicznym, powodują konieczność wprowadzenia przepisów prawnych, które będą miały zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym o wymiarze transgranicznym.

- **Prawa podstawowe**

UE jest zobowiązana do przestrzegania wysokich standardów w zakresie ochrony praw podstawowych.

Niniejszy wniosek nie narusza praw zapisanych w Karcie praw podstawowych UE. Wniosek przyczyni się do zwiększenia zdolności dostawców do prowadzenia działalności gospodarczej. Wniosek ma również na celu zapewnienie, aby wykonywanie uprawnień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, podlegało odpowiednim gwarancjom dotyczącym poszanowania praw nabywców do obrony, w tym prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do skutecznego środka odwoławczego. We wniosku wymaga się ponadto, aby postępowania egzekucyjne organów egzekwowania prawa były prowadzone w rozsądnym terminie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE. Wniosek wiąże się z wykorzystaniem istniejącej strony internetowej do wymiany informacji między organami egzekwowania prawa a Komisją.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Niniejszy wniosek stanowi wniosek dotyczący nowego rozporządzenia UE jako narzędzia uzupełniającego dyrektywę. W związku z tym plan wdrażania i monitorowanie, ocena i sprawozdania pozostają takie same jak w obecnych ramach.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Wniosek dotyczy rozporządzenia UE.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Po pierwsze, należy ustanowić przepisy proceduralne dotyczące wymiany informacji między organami egzekwowania prawa. Wnioski o udzielenie informacji należy składać na piśmie, wskazując odpowiednie przepisy dyrektywy oraz prawa krajowego. Żądane informacje mają być gromadzone przez organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, i wykorzystywane przez wnioskujący organ egzekwowania prawa zgodnie z ich prawem krajowym.

Po drugie, wprowadza się możliwość wykonywania przez organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie z przepisami krajowymi jego państwa członkowskiego, uprawnień przyznanych mu na mocy dyrektywy.

Po trzecie, organ egzekwowania prawa powinien mieć możliwość egzekwowania, na wniosek innego organu egzekwowania prawa, zgodnie z przepisami krajowymi swojego państwa członkowskiego, ostatecznych decyzji o nałożeniu grzywien lub innych równie skutecznych sankcji i zastosowaniu środków tymczasowych przyjętych zgodnie z dyrektywą.

Po czwarte, w celu zwiększenia przejrzystości organy egzekwowania prawa powinny mieć możliwość powiadamiania innych organów egzekwowania prawa o swoich decyzjach.

Po piąte, aby zapewnić zrealizowanie mechanizmu wzajemnej pomocy ustanowionego na mocy rozporządzenia, należy określić wyczerpujące przepisy umożliwiające organom egzekwowania prawa odmowę zastosowania się do wniosku o wzajemną pomoc.

Po szóste, aby uniknąć przeszkód w sprawnej współpracy związanych z brakiem uzgodnionego systemu językowego, należy ustanowić zasady umożliwiające organom egzekwowania prawa uzgodnienie języka, który ma być stosowany we wszystkich powiadomieniach, wnioskach i komunikacji między nimi, a także przepisy w przypadku braku porozumienia w tej sprawie.

Po siódme, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem za powszechną nieuczciwą praktykę handlową o wymiarze transgranicznym należy uznać nieuczciwą praktykę handlową o wymiarze transgranicznym, którą stosują co najmniej trzy państwa członkowskie.

Po ósme, w przypadkach powszechnych nieuczciwych praktyk handlowych organy egzekwowania prawa zainteresowanych państw członkowskich powinny mieć możliwość wydawania ostrzeżeń, angażowania się w skoordynowane działania i wyznaczenia koordynatora w celu koordynowania współpracy między odpowiednimi organami, na których terytorium dana praktyka może być stosowana.

Po dziewiąte, należy ustanowić procedury koordynacji środków w ramach postępowania wyjaśniającego i środków egzekwowania prawa w odniesieniu do powszechnych nieuczciwych praktyk handlowych o wymiarze transgranicznym.

Po dziesiąte, należy wymienić przypadki, w których dany organ egzekwowania prawa może podjąć decyzję o odmowie udziału w skoordynowanym działaniu.

Po jedenaste, w celu zapewnienia, aby organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, dysponowały wszystkimi narzędziami niezbędnymi do komunikacji, współpracy i koordynacji, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy dotyczące systemu językowego.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie współpracy między organami egzekwowania prawa odpowiedzialnymi za egzekwowanie dyrektywy (UE) 2019/633 w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633³ wprowadzono minimalny unijny standard ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi w celu ograniczenia występowania praktyk, które mogą mieć negatywny wpływ na poziom życia społeczności rolniczej.
- (2) W dyrektywie (UE) 2019/633 zobowiązuje się państwa członkowskie do wyznaczenia organów egzekwowania prawa w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania zakazów ustanowionych w tej dyrektywie. Dyrektywa ta zobowiązuje również Komisję i te organy egzekwowania prawa do ścisłej współpracy w celu zapewnienia wspólnego podejścia do stosowania zasad określonych w tej dyrektywie. W szczególności organy egzekwowania prawa powinny się nawzajem wspierać, w tym dzielić się informacjami i pomagać sobie w postępowaniach wyjaśniających mających wymiar transgraniczny.
- (3) Z uwagi na zasadę terytorialności organy egzekwowania prawa mogą napotkać trudności przy gromadzeniu informacji, wykrywaniu naruszeń oraz nakładaniu i egzekwowaniu grzywn i innych równie skutecznych sankcji, jeżeli nabywca ma siedzibę w innym państwie członkowskim. Trudności te wpływają na system egzekwowania prawa ustanowiony dyrektywą (UE) 2019/633, który zależy od współpracy między organami egzekwowania prawa, i mogą prowadzić do nierównego

1 Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

2 Dz.U. C z, s. .

3 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 59, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj>).

przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym, osłabiając ochronę dostawców produktów rolnych i spożywczych przewidzianą w tej dyrektywie. Należy zatem ustanowić przepisy zacieśniające współpracę między organami egzekwowania prawa w sprawach transgranicznych.

- (4) Biorąc pod uwagę, że dyrektywa (UE) 2019/633 umożliwia państwom członkowskim utrzymanie lub wprowadzenie bardziej rygorystycznych przepisów krajowych przeciwko nieuczciwym praktykom handlowym, należy wyjaśnić, że niniejsze rozporządzenie nie obejmuje tych przepisów. Rozporządzenie powinno jednak umożliwić państwom członkowskim zdecydowanie, czy ich organy egzekwowania prawa mogą skorzystać z możliwości wymiany informacji ustanowionej w ramach mechanizmu wzajemnej pomocy określonego w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do takich przepisów. W takich przypadkach organy egzekwowania prawa powinny nadal mieć prawo do odmowy zastosowania się do takiego wniosku.
- (5) Aby zapewnić im skuteczne wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, organy egzekwowania prawa należy wyposażać w niezbędne zasoby i wiedzę fachową.
- (6) Organy egzekwowania prawa powinny być uprawnione do przekazywania sobie nawzajem i wykorzystywania jako dowodów zgodnie z ich prawem krajowym wszelkich okoliczności faktycznych lub prawnych, w tym informacji poufnych. Uzyskane w drodze wymiany informacje można wykorzystywać wyłącznie jako dowód w celu stosowania przepisów ustanowionych w dyrektywie (UE) 2019/633 i w odniesieniu do przedmiotu, w którego sprawie zostały zgromadzone przez przekazujący organ.
- (7) Organy egzekwowania prawa powinny być uprawnione na swoim terytorium do wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy (UE) 2019/633, zgodnie z ich prawem krajowym, w imieniu i na rzecz innych organów egzekwowania prawa.
- (8) Organy egzekwowania prawa powinny się nawzajem informować o nieuczciwych praktykach handlowych o wymiarze transgranicznym, które wystąpiły lub występują na ich terytorium.
- (9) Organy egzekwowania prawa powinny być uprawnione na swoim terytorium i zgodnie z ich prawem krajowym do egzekwowania lub wszczynania postępowań w celu egzekwowania ostatecznych decyzji o nałożeniu grzywny lub innych równie skutecznych sankcji w imieniu i na rzecz innych organów egzekwowania prawa, pod warunkiem że te inne organy egzekwowania prawa dołożyły rozsądnych starań, aby upewnić się, że nabywcy, wobec których mają być egzekwowane grzywny lub inne równie skuteczne sankcje, nie posiadają wystarczających aktywów w państwach członkowskich tych innych organów egzekwowania prawa.
- (10) Organy egzekwowania prawa powinny mieć możliwość wymiany informacji z innymi organami egzekwowania prawa i zwracania się do nich o informacje poprzez wydawanie wniosków o udzielenie informacji. Wnioski te powinny określać, jakie informacje uznaje się za niezbędne w każdym przypadku w celu prowadzenia postępowań wyjaśniających w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych.
- (11) Organy egzekwowania prawa nie powinny być uprawnione do odmowy zastosowania się do wniosku o udzielenie informacji ani do odmowy udziału w środkach egzekwowania prawa, chyba że istnieje prawdopodobieństwo, że działania w zakresie egzekwowania prawa i decyzje administracyjne podjęte na szczeblu krajowym poza

mechanizmem wzajemnej pomocy zapewniłyby zaprzestanie nieuczciwych praktyk handlowych o wymiarze transgranicznym. Ponadto organy egzekwowania prawa powinny podać powody takiej odmowy.

- (12) Brak ustaleń proceduralnych dotyczących systemu językowego może stanowić przeszkodę dla sprawnej współpracy między organami egzekwowania prawa. Dlatego należy ustanowić zasady umożliwiające organom egzekwowania prawa uzgodnienie języka, który ma być stosowany we wszystkich powiadomieniach, wnioskach i komunikacji między nimi, a także przepisy w przypadku braku porozumienia w tej sprawie.
- (13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania środków określonych w niniejszym rozporządzeniu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze, aby móc opracowywać standardowe formularze wniosków o udzielenie informacji lub wniosków o wprowadzenie środków egzekwowania prawa. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴. W przypadku braku standardowych formularzy opracowanych przez Komisję organy egzekwowania prawa powinny być uprawnione do opracowania takich formularzy w celu ułatwienia stosowania mechanizmu wzajemnej pomocy.
- (14) Jeżeli dojdzie do powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym, w której uczestniczą co najmniej trzy państwa członkowskie, organy egzekwowania prawa, których dotyczy ta praktyka, powinny mieć możliwość wydawania ostrzeżeń, angażowania się w skoordynowane działania i wyznaczenia koordynatora w celu koordynowania współpracy między odpowiednimi organami, na których terytorium dana praktyka może być stosowana. Aby ustalić, których organów egzekwowania prawa dotyczy powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym, należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne aspekty, w szczególności miejsce, w którym nabywca ma siedzibę, oraz lokalizację dostawców, których może dotyczyć nieuczciwa praktyka handlowa. Wykrywanie powszechnych nieuczciwych praktyk handlowych o wymiarze transgranicznym powinno być wspierane przez wymianę informacji między organami egzekwowania prawa, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że stosowane są takie nieuczciwe praktyki handlowe o wymiarze transgranicznym. Koordynator powinien wykonywać swoje kompetencje w ramach ścisłej współpracy z innymi zainteresowanymi organami egzekwowania prawa. Podobnie wszystkie zainteresowane organy egzekwowania prawa powinny aktywnie angażować się w postępowanie wyjaśniające na wczesnym etapie i przekazywać ostrzeżenia dla Komisji i organów egzekwowania prawa, których dotyczą powszechne nieuczciwe praktyki handlowe o wymiarze transgranicznym, oraz udostępniać im niezbędne informacje na temat takich praktyk.
- (15) Należy ustanowić procedury koordynacji środków w ramach postępowania wyjaśniającego i środków egzekwowania prawa w odniesieniu do powszechnych nieuczciwych praktyk handlowych o wymiarze transgranicznym. Skoordynowane działania przeciwko powszechnym nieuczciwym praktykom handlowym o wymiarze transgranicznym powinny zapewnić organom egzekwowania prawa możliwość

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

wyboru najbardziej odpowiednich i skutecznych narzędzi do powstrzymania tych praktyk.

- (16) Należy wymienić przypadki, w których dany organ egzekwowania prawa może podjąć decyzję o odmowie udziału w skoordynowanym działaniu. W szczególności nie należy uznawać, że brak dostępnych zasobów po stronie organu egzekwowania prawa, którego dotyczy ta nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym, uzasadnia odmowę uczestnictwa w skoordynowanym działaniu.
- (17) W celu zapewnienia, aby organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, dysponowały wszystkimi narzędziami niezbędnymi do komunikacji, współpracy i koordynacji, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy dotyczące systemu językowego.
- (18) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i obecnych w tradycjach konstytucyjnych państw członkowskich. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane i stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (19) Stosowanie niniejszego rozporządzenia nie powinno mieć wpływu na postępowania przygotowawcze i sądowe w państwach członkowskich.
- (20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie współpraca między organami egzekwowania prawa odpowiedzialnymi za egzekwowanie zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych na mocy dyrektywy (UE) 2019/633, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, gdyż działając samodzielnie, nie mogą one zapewnić współpracy i koordynacji, natomiast ze względu zakres terytorialny i podmiotowy celu możliwe jest jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Aby organy egzekwowania prawa miały wystarczający czas na wdrożenie przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, jego stosowanie należy odroczyć o jeden rok po jego wejściu w życie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się niektóre przepisy, zgodnie z którymi organy egzekwowania prawa, wyznaczone przez ich państwa członkowskie jako odpowiedzialne za egzekwowanie zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych na mocy dyrektywy (UE) 2019/633, współpracują ze sobą i koordynują swoje działania.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do egzekwowania zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych o wymiarze transgranicznym w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych określonego w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2019/633.

Art. 5 niniejszego rozporządzenia ma jednak również zastosowanie do przepisów krajowych w rozumieniu art. 9 dyrektywy (UE) 2019/633, jeżeli państwo członkowskie podejmie taką decyzję zgodnie z ust. 4 tego artykułu.

2. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla unijnych i krajowych przepisów w dziedzinie prawa prywatnego międzynarodowego, w szczególności przepisów dotyczących jurysdykcji sądów oraz prawa właściwego.

3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania w państwach członkowskich środków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych i karnych, w szczególności dla funkcjonowania Europejskiej Sieci Sądowej ustanowionej decyzją Rady 2008/976/JHA⁵.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 2019/633. Zastosowanie mają ponadto następujące definicje:

- a) „organ egzekwowania prawa” oznacza organ krajowy lub organy krajowe wyznaczone przez państwo członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/633;
- b) „wnioskujący organ egzekwowania prawa” oznacza organ egzekwowania prawa, który zwraca się z wnioskiem o wzajemną pomoc;
- c) „organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek” oznacza organ egzekwowania prawa, który otrzymuje wniosek o wzajemną pomoc;
- d) „nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym” oznacza każdą nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy (UE) 2019/633, w której uczestniczy jeden dostawca i jeden nabywca, którzy mają siedzibę w różnych państwach członkowskich;
- e) „powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym” oznacza każdą nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy (UE) 2019/633, w której uczestniczą co najmniej trzy państwa członkowskie;
- f) „ostateczna decyzja” oznacza decyzję, od której nie można się odwołać lub już nie można się odwołać przy zastosowaniu zwyczajnych środków.

ROZDZIAŁ II

ZASOBY I WIEDZA FACHOWA

Artykuł 4

Zasoby i wiedza fachowa

⁵ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy egzekwowania prawa dysponowały zasobami i wiedzą fachową niezbędnymi do stosowania niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

MECHANIZM WZAJEMNEJ POMOCY

Artykuł 5

Wnioski o udzielenie informacji

1. Na wniosek wnioskującego organu egzekwowania prawa organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, niezwłocznie i w terminie 60 dni, o ile nie uzgodniono inaczej, przekazuje wnioskującemu organowi egzekwowania prawa wymagane informacje w celu ustalenia, czy w państwie członkowskim wnioskującego organu egzekwowania prawa wystąpiła lub występuje nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym.

2. Wnioskujący organ egzekwowania prawa, wysyłając wniosek o udzielenie informacji do organu egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, wskazuje jako podstawę prawną niniejsze rozporządzenie, prawo krajowe transponujące dyrektywę (UE) 2019/633 oraz odpowiednie przepisy dyrektywy (UE) 2019/633, określa cel wniosku oraz precyzuje, jakie informacje są wymagane.

3. Przekazane informacje mają być jedynie gromadzone przez organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, i wykorzystywane przez wnioskujący organ egzekwowania prawa zgodnie z ich prawem krajowym.

4. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organy egzekwowania prawa mogą korzystać z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, w odniesieniu do przepisów krajowych w rozumieniu art. 9 dyrektywy (UE) 2019/633.

W przypadku gdy wnioskujący organ egzekwowania prawa korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 1, organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić udzielenia informacji, podając powody odmowy.

Artykuł 6

Wnioski o wprowadzenie środków egzekwowania prawa

1. Na wniosek i w imieniu wnioskującego organu egzekwowania prawa organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, wykonuje, zgodnie z przepisami krajowymi swojego państwa członkowskiego, uprawnienia określone w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) dyrektywy (UE) 2019/633.

2. W przypadku gdy organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, wykonuje uprawnienia określone w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) dyrektywy (UE) 2019/633 na wniosek i w imieniu wnioskującego organu egzekwowania prawa, urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym lub wyznaczonym przez wnioskujący organ egzekwowania prawa zezwala się na obecność na posiedzeniach organu egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, oraz wspieranie go pod nadzorem urzędników organu egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek.

3. Organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje wnioskującemu organowi egzekwowania prawa informacje na temat kroków i środków egzekwowania już podjętych oraz kroków i środków, które zamierza podjąć.

Artykuł 7

Wnioski o wyegzekwowanie decyzji o nałożeniu grzywien lub innych równie skutecznych sankcji i zastosowaniu środków tymczasowych

1. Na wniosek wnioskującego organu egzekwowania prawa organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, egzekwuje, zgodnie ze swoim prawem krajowym, ostateczne decyzje o nałożeniu grzywny lub innych równie skutecznych sankcji i zastosowaniu środków tymczasowych przyjętych zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) dyrektywy (UE) 2019/633.

2. Ust. 1 stosuje się wyłącznie w zakresie, w jakim wnioskujący organ egzekwowania prawa, po dołożeniu racjonalnych starań na swoim terytorium, upewnił się, że nabywca, wobec którego grzywna i inne sankcje oraz środki tymczasowe są możliwe do wyegzekwowania, nie posiada wystarczających aktywów na terytorium własnego państwa członkowskiego.

3. Wnioskujący organ egzekwowania prawa może zażądać wyegzekwowania wyłącznie ostatecznej decyzji.

4. Kwestie dotyczące terminów przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania grzywien, innych równie skutecznych sankcji i środków tymczasowych reguluje prawo krajowe państwa członkowskiego organu, do którego kierowany jest wniosek.

Artykuł 8

Mechanizm powiadamiania

Organ egzekwowania prawa powiadamia wszystkie pozostałe organy egzekwowania prawa w terminie jednego miesiąca od przyjęcia decyzji stwierdzającej występowanie nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym we własnym państwie członkowskim.

Artykuł 9

Procedury dotyczące wniosków o wzajemną pomoc

1. Wnioskujący organ egzekwowania prawa, składając wniosek o wzajemną pomoc, przekazuje wszelkie istotne informacje niezbędne organowi egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, do realizacji tego wniosku, w tym wszelkie informacje, które można uzyskać wyłącznie w państwie członkowskim wnioskującego organu egzekwowania prawa.

2. Składanie wniosków o wzajemną pomoc i cała związana z nimi komunikacja odbywa się drogą elektroniczną przy użyciu standardowych formularzy.

Artykuł 10

Odmowa realizacji wniosku o wzajemną pomoc

1. Organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić realizacji wniosku o przekazanie informacji na podstawie art. 5, jedynie jeżeli zachodzi co najmniej jedna z poniższych sytuacji:

a) w następstwie konsultacji z wnioskującym organem egzekwowania prawa żądane informacje nie są potrzebne wnioskującemu organowi egzekwowania prawa, aby ustalić, czy wystąpiła lub występuje nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym;

b) przed organami w państwie członkowskim organu egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, lub wnioskującego organu egzekwowania prawa wszczęto już postępowanie przygotowawcze lub postępowanie sądowe względem tego samego nabywcy w odniesieniu do tej samej nieuczciwej praktyki handlowej.

2. Organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić realizacji wniosku o wprowadzenie środków egzekwowania prawa na mocy art. 6 i 7, jedynie jeżeli po konsultacji z wnioskującym organem egzekwowania prawa zachodzi co najmniej jedna z poniższych sytuacji:

a) przed organami sądowymi w państwie członkowskim organu egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, wszczęto już postępowanie przygotowawcze lub postępowanie sądowe, wydano wyrok lub zawarto ugodę sądową w sprawie tej samej nieuczciwej praktyki handlowej;

b) rozpoczęto już wykonywanie niezbędnych uprawnień do egzekwowania prawa lub przyjęto już decyzję administracyjną w sprawie tego samego naruszenia wewnątrzunijnego i względem tego samego przedsiębiorcy w państwie członkowskim organu, do którego kierowany jest wniosek, aby doprowadzić do szybkiego i skutecznego zaprzestania tej samej nieuczciwej praktyki handlowej;

c) przed organami sądowymi wnioskującego wszczęto już postępowanie przygotowawcze lub postępowanie sądowe wobec tego samego nabywcy w odniesieniu do tej samej nieuczciwej praktyki handlowej;

d) wnioskujący organ egzekwowania prawa nie udzielił niezbędnych informacji zgodnie z art. 5.

3. Organ egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek, informuje wnioskujący organ egzekwowania prawa o każdej odmowie realizacji wniosku o wzajemną pomoc oraz o powodach tej odmowy.

Artykuł 11

System językowy

1. Zainteresowane organy egzekwowania prawa uzgadniają, jakie języki są stosowane przez organy egzekwowania prawa do celów wniosków, notyfikacji oraz wszelkich innych powiadomień objętych niniejszym rozdziałem, związanych z mechanizmem wzajemnej pomocy.

2. Jeżeli zainteresowane organy egzekwowania prawa nie mogą osiągnąć porozumienia, wnioski o wzajemną pomoc są przekazywane w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wnioskującego organu egzekwowania prawa, a odpowiedzi – w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego organu egzekwowania prawa, do którego kierowany jest wniosek.

Artykuł 12

Uprawnienia wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające standardowe formularze wniosków o wzajemną pomoc na podstawie art. 9 ust. 2.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

ROZDZIAŁ IV

MECHANIZMY PROWADZENIA POSTĘPOWAŃ WYJAŚNIAJĄCYCH I EGZEKWOWANIA W ODNIESIENIU DO PÓWSZECHNYCH NIEUCZCIWYCH PRAKTYK HANDLOWYCH O WYMIARZE TRANSGRANICZNYM

Artykuł 13

Rozpoczęcie skoordynowanego działania i wyznaczenie koordynatora

1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że może występować powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym, zainteresowane organy egzekwowania prawa, których ta praktyka dotyczy, podejmują skoordynowane działanie oparte na wzajemnym porozumieniu. O rozpoczęciu skoordynowanego działania niezwłocznie powiadamia się Komisję.
2. Organ egzekwowania prawa, których dotyczy powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym, wyznaczają organ egzekwowania prawa, który pełni rolę koordynatora.
3. Organ egzekwowania prawa, których dotyczy powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym, przeprowadzają odpowiednie postępowania wyjaśniające na podstawie posiadanych informacji. Powiadamiają one pozostałe organy egzekwowania prawa o wynikach takich postępowań wyjaśniających zgodnie z art. 19.
4. Organ egzekwowania prawa dołącza do skoordynowanego działania, jeżeli podczas tego skoordynowanego działania okaże się, że dana powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym dotyczy również tego organu egzekwowania prawa.
5. W celu ustalenia, że powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym dotyczy organu egzekwowania prawa, uwzględnia się wszystkie elementy, w szczególności:
 - a) państwa członkowskie, w których nabywcy mają siedzibę;
 - b) państwa członkowskie, w których siedzibę mają dostawcy, których może dotyczyć nieuczciwa praktyka handlowa.

Artykuł 14

Przyczyny odmowy udziału w skoordynowanym działaniu

1. Organ egzekwowania prawa może odmówić udziału w skoordynowanym działaniu wyłącznie z jednej z następujących przyczyn:
 - a) wszczęto już postępowanie przygotowawcze lub postępowanie sądowe, wydano wyrok lub zawarto ugodę sądową z tym samym nabywcą w sprawie tej samej nieuczciwej praktyki handlowej w państwie członkowskim tego organu egzekwowania prawa;
 - b) organ egzekwowania prawa wszczął już postępowania wyjaśniające przed wydaniem ostrzeżenia, o którym mowa w art. 19, lub przed wydaniem decyzji administracyjnej względem tego samego nabywcy w sprawie tej samej nieuczciwej praktyki handlowej

w państwie członkowskim tego organu egzekwowania prawa w celu doprowadzenia do zaprzestania powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym;

c) w państwie członkowskim tego organu egzekwowania prawa nie doszło do powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym, i dlatego nie ma potrzeby przyjmowania środków egzekwowania prawa przez ten organ egzekwowania prawa.

2. W przypadku gdy organ egzekwowania prawa odmawia wzięcia udziału w skoordynowanym działaniu, informuje o tej decyzji Komisję i pozostałe organy egzekwowania prawa, których dotyczy powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym, przedstawiając przyczyny swojej decyzji i przekazując wszelkie niezbędne dokumenty uzasadniające.

Artykuł 15

Środki w ramach postępowania wyjaśniającego w skoordynowanych działaniach

1. Organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, zapewniają, aby postępowania wyjaśniające i kontrole były prowadzone w sposób skoordynowany. Starają się one prowadzić postępowania wyjaśniające i kontrole oraz, w stopniu, w jakim pozwala na to prawo krajowe, stosować równoległe środki tymczasowe.

2. Organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, przedstawiają we wspólnym stanowisku wyniki postępowania wyjaśniającego i ocenę powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym, podsumowując przyjęte decyzje krajowe.

3. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących poufności oraz tajemnicy zawodowej i handlowej określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943⁶ organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, publikują wspólne stanowisko lub jego części na swoich stronach internetowych i informują Komisję o publikacji.

Artykuł 16

Środki egzekwowania prawa w skoordynowanych działaniach

1. Organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, wprowadzają w ramach swojej jurysdykcji wszelkie niezbędne środki egzekwowania prawa na podstawie art. 6 dyrektywy (UE) 2019/633 względem nabywcy odpowiedzialnego za powszechną nieuczciwą praktykę handlową o wymiarze transgranicznym, aby doprowadzić do zaprzestania tej nieuczciwej praktyki handlowej.

2. Środki egzekwowania prawa na podstawie ust. 1 są wprowadzane przez organy egzekwowania prawa zgodnie z przepisami krajowymi ich państwa członkowskiego i w skoordynowany sposób, aby doprowadzić do zaprzestania powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym. Zainteresowane organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, starają się wprowadzić środki egzekwowania prawa jednocześnie w państwach członkowskich, których dotyczy to naruszenie.

6 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego *know-how* i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

Artykuł 17

Zaprzestanie skoordynowanych działań

1. Zaprzestaje się skoordynowanego działania, jeżeli organy egzekwowania prawa, które zajmują się skoordynowanym działaniem, stwierdzą, że we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich zaprzestano stosowania powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym lub że nie doszło do takiej powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym.
2. Koordynator, o którym mowa w art. 13 ust. 2, niezwłocznie powiadamia, w stosownych przypadkach, organy egzekwowania prawa państw członkowskich, których dotyczy skoordynowane działanie, o zaprzestaniu skoordynowanego działania.

Artykuł 18

Rola koordynatora

1. Koordynator wyznaczony zgodnie z art. 13 w szczególności:
 - a) zapewnia, aby wszystkie zainteresowane organy egzekwowania prawa były należycie i terminowo informowane o postępach w realizacji działań w ramach postępowania wyjaśniającego lub działań w zakresie egzekwowania prawa oraz informowane o przewidywanych kolejnych krokach oraz o środkach, które mają zostać przyjęte;
 - b) koordynuje i monitoruje środki w ramach postępowania wyjaśniającego wprowadzane przez zainteresowane organy egzekwowania prawa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - c) koordynuje proces przygotowania i udostępniania wszystkich niezbędnych dokumentów między zainteresowanymi organami egzekwowania prawa;
 - d) utrzymuje kontakt z nabywcą i innymi stronami, których dotyczą środki w ramach postępowania wyjaśniającego lub środki egzekwowania prawa, o ile ma to zastosowanie, chyba że zainteresowane organy egzekwowania prawa i koordynator uzgodnią inaczej;
 - e) w przypadku gdy ma to zastosowanie, koordynuje ocenę, konsultacje i monitorowanie prowadzone przez zainteresowane organy egzekwowania prawa oraz inne kroki niezbędne do realizacji zobowiązań proponowanych przez danego nabywcę;
 - f) w przypadku gdy ma to zastosowanie, koordynuje środki egzekwowania prawa przyjmowane przez zainteresowane organy egzekwowania prawa;
 - g) koordynuje wnioski o wzajemną pomoc złożone przez zainteresowane organy egzekwowania prawa na podstawie rozdziału III.
2. Koordynator nie ponosi odpowiedzialności za czyny lub zaniechania, których dopuszczają się inne zainteresowane organy egzekwowania prawa podczas korzystania z uprawnień określonych w art. 6 dyrektywy (UE) 2019/633 i w przepisach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 19

Ostrzeżenia

1. Organ egzekwowania prawa niezwłocznie ostrzega Komisję i inne organy egzekwowania prawa, że mogło dojść do powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym.

2. Wydając ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, organ egzekwowania prawa przekazuje informacje na temat podejrzewanej powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym objętej niniejszym rozporządzeniem, w tym:

- a) opis powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym;
- b) szczegółowe informacje na temat przedmiotu powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym;
- c) państwa członkowskie, których dotyczy lub może dotyczyć powszechna nieuczciwa praktyka handlowa o wymiarze transgranicznym;
- d) tożsamość nabywcy lub nabywców podejrzanych o zastosowanie powszechnej nieuczciwej praktyki handlowej o wymiarze transgranicznym;
- e) daną nieuczciwą praktykę handlową zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/633 i przez odniesienie do prawa krajowego;
- f) opis postępowania sądowego, środków egzekwowania prawa lub innych środków wprowadzanych w związku z nieuczciwą praktyką handlową o wymiarze transgranicznym, wraz z datami ich wprowadzenia i czasem ich trwania oraz ich statusem;
- g) dane organów egzekwowania prawa prowadzących postępowanie i wprowadzających inne środki.

3. Wydając ostrzeżenie, organ egzekwowania prawa może zwrócić się do organów egzekwowania prawa w innych państwach członkowskich o zweryfikowanie, na podstawie informacji dostępnych lub łatwo dostępnych właściwym organom egzekwowania prawa, czy na terytorium tych innych państw członkowskich mogą być stosowane takie same powszechne nieuczciwe praktyki handlowe, czy też w tych państwach członkowskich toczy się postępowanie lub czy wprowadzono już jakiegokolwiek środki egzekwowania prawa w odniesieniu do takich nieuczciwych praktyk handlowych. Organy egzekwowania prawa w tych innych państwach członkowskich niezwłocznie odpowiadają na wniosek.

Artykuł 20

System językowy

1. Zainteresowane organy egzekwowania prawa uzgadniają, jakie języki są stosowane przez organy egzekwowania prawa do celów notyfikacji oraz wszelkich innych powiadomień objętych niniejszym rozdziałem, związanych ze skoordynowanymi działaniami.

2. Jeżeli zainteresowane organy egzekwowania prawa nie mogły dojść do porozumienia, notyfikacje i inne powiadomienia przesyła się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, które dokonuje notyfikacji lub innego powiadomienia.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 229 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁷. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [+1 rok od daty przyjęcia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).